

145. KÁROLYI MIHÁLY NEY LÁSZLÓHOZ

(Párizs, 1948. április 30.)

Kedves Barátom,

Az elmúlt napokban oly rettenetesen sok volt a dolgom (futár stb.), hogy nem tudtam elmenni kiállításának a vernissage-ára, amit nagyon sajnáltam.¹

Szeretném azonban megnézni a kiállítást feleségemmel együtt, de lehetőleg akkor mennénk el, amikor Önt is ott találhatnánk. Ezért nagyon hálás lennék, ha felhívna telefonon a közeli napokban, hogy ezt megbeszélhessük.

Szívélyes üdvözléssel

MOL XIX Kgy 29. doboz (másodpéldány)

¹ L. a Függetlenség II. 143. sz. levelét. Ney kiállítása a Bellechasse galériában volt látható április 27-től május 15-ig.

146. KÁROLYI MIHÁLY MOLNÁR ERIKHEZ

(Párizs, 1948. április)

Feljegyzés.

Gyomai Imrének egy orosz származású filmrendezővel folytatott beszélgetéséről. A filmrendező, akinek nevét az egész világon ismerik és aki a francia összeomlás után a Massilia nevű francia hajóval¹ több száz francia intellektuel kíséretében átjutott Amerikába és Hollywoodban elkészítette az első francia ellenállási filmet. Később a filmvárosban megalakította a szovjetbarát filmművészek csoportját, amelynek segítségével a felszabadulásig jelentős szovjetbarát propagandát fejthetett ki. A felszabadulás után újra visszajött Párizsba, és több sikert aratott filmet készített. Néhány hónappal ezelőtt visszautazott Hollywoodba, ahol bizonyos pénzcsoportokkal folytatott tárgyalásokat az antiszemizmus történetét objektív módon bemutató film elkészítéséről. A filmrendező néhány hónapi távollét után visszatért Párizsba. A napokban, pontosan április kilencedikén, mivel hűslesztendő barátság fűz hozzá, meghívott, és látogatásom során igen érdekes részleteket mondott el arról az óriási titkos szervezkedésről, amelyet az amerikai vezérkar folytat Európában, s amelynek célja bizonyos katonai támpontok megszervezése.

Már New Yorkban, mondotta informátorom, megállapíthattam, hogy az amerikai vezérkar a legkisebb részletekre kiterjedő terv alapján szervezi Európában az esetleges katonai megmozduláshoz szükséges támpontoknak a kiépítését. Mindez megerősítést nyert akkor, amikor a hajón az átkelés során az amerikai hadseregnek egy magas rangú tisztjével ismerkedtem meg. A tiszt természetesen mint turista jött át Európába. A német propagandastáfel instrukcióját hozta aktatáskájában, mert megbízása arra szól, hogy Franciaország különböző városaiban Coca-Cola lerakatokat állítson fel. Természetes dolog, hogy ezeknek jámbor civilbe bújtatott vezető alkalmazottjai valamennyien az amerikai hadseregnek a tisztjei. Ezek a tisztiek, amint mondotta, a Berlinből áttelepített propagandastaffel iskolájában kaptak kiképzést. Megbízatásuk a helyi grafikonok elkészítésére szól. Grafikonok alatt értse a lakosság megfigyelését és politikai megosztottságának a nyilvántartását. Hasonló megbízással jönnek azok az amerikai tisztiek is, akik itt mint az amerikai katonasírok gondozói szerepelnek. A turisták, akiknek tömege valószínűleg a nyári hónapok folyamán jön Európába, ugyancsak hasonló elemekből állanak. Egész világos, mondotta informátorom, hogy egy csöndes, észrevétlen honfoglalásról van szó.

Magában Amerikában a katonai szellemnek a térhódításával lépten-nyomon találkoztam. Határozottan megállapíthatom, hogy [a] döntés teljesen a katonák kezében van, ezt értsed úgy, hogy az ipari nagytőke a jelenlegi amerikai vezérkarban kitűnő szövetségesre talált. A vezérkar, amely ma már az expanzióra felépített nagytőke kezében van, kormányozza nemcsak a gazdasági, hanem a szellemi életet is. Én meghívásra mentem át Amerikába, és három hónappal ezelőtt, amikor egy bizonyos pénzcsoport levelezés útján az antiszemitizmus történetét bemutató filmem elkészítéséről a tárgyalásait megkezdte velem, csak azért hívott át, hogy a megállapodást megkössük. Megérkezésem után azonnal érintkezésbe léptem a pénzcsoport megbízottaival, és nagy meglepetéssel állapítottam meg, hogy megállapodásról szó sem lehet, mert, amint mondták, időközben a helyzet annyira megváltozott és felülről jövő utasítások olyanok, hogy ma már Hollywoodban egy ilyen filmet nem lehet elkészíteni.

Amerikában való tartózkodásom során alkalmam volt megállapítani, hogy a fasiszta elemek eszközeikben ma már nem válogatnak, és programjukban ma már nemcsak a néger, hanem például a zsidógyűlölet is legalizált programpont. Mindez szerves része annak az óriási programnak, amelyet a világreakció, az amerikai nagytőke segítségével előbb odahaza náluk Amerikában, később pedig Európában igyekszik megvalósítani.

MOL XIX Kgy 28. doboz „Károlyi 1947” (eredeti)

¹ A Massilie gőzös 1940 júniusában 27 olyan képviselőt és számos entellektüelt vitt Bordeaux-ból Észak-Afrikába, akik elutasították a Pétain-rezsimit.

147. KÁROLYI MIHÁLY TÁVIRATA BÖHM VILMOSNÉHOZ

(Párizs, 1948. május 19.)

Megdöbbenéssel értesültem férje balesetéről. Kérem értesítsen hogylétéről. Javulást kívánok.¹

MOL XIX Kgy 27. doboz 1/11 (fogalmazvány)

¹ Böhmné 1948. május 20-án táviratilag válaszolt. „Köszönjük érdeklődést, jókívánságokat. Férjem állapota változó, lakáson ápoljuk, orvos szerint állandóan javul.” (MOL XIX Kgy 29. doboz 38. dosszié)

148. KÁROLYI MIHÁLY MARIA FÜRSTENBERGHEZ

(Párizs, 1948. május 24.)

Dear Princess Fürstenberg,

I am sorry to say that I cannot help you in the matter you asked me to interfere.¹ This is a legal question and I have no mean to intervene the more so I think my Government is fully justified punishing people trying to smuggle out values from Hungary. It is not only in Hungary that this is so, but in Italy and other countries too. Everywhere it is strictly forbidden to sell out objets d'art and this restriction of private property was carried out in all capitalistic countries all over the world.

I am Yours sincerely

MOL XIX Kgy 29. doboz 40. dosszié (másodpéldány)

*